

[Paul Møller.]

medlem om sine skattetanker? Vi ved, at skatteproblemerne tidligere var et meget centralt spørgsmål i retsforbundets ideologi, i dets program. Vi ved, at det var det før sidste valg. Vi ved, at partiet dengang havde stillet forslag om, at alle indtægter under 12 000 kr. skulle helt fritages for skat. Hvad sagde det ærede medlem nu? Han sagde: det går ikke an at lette skatterne. Han sagde: man må vente en lang, lang række udgiftsstigninger i de kommende år. Og efter at have taget disse meget, meget kraftige forbehold opregnede han en række forslag til skattelettelser, han kunne tænke sig den dag, det gik an, den dag, udgiftsstigningerne var forbi, ikke bare lettelse gennem direkte skatter, men også lettelse af tøjskatten og motorafgifterne.

Men er der overhovedet nogen mening i denne politik? Regne udgiftsstigninger op, advare mod skattelettelser og derefter nævne, hvilke skattelettelser man kunne tænke sig! Der er ingen mening i det, og det giver ingen klarhed for de vælgere, der følger denne debat. Hvis det ærede medlem hr. Niels Andersen får magt, som han har agt, er det givne de udgiftsstigninger, som han påpegede, og så er det givet, at de skattelettelser, han talte om, ikke findes i denne verden, men måske på månen — og det er jo muligt, at der i den kommende regeringsperiode kommer måneraketter, så man kan hente dem deroppe. Nej, der var anderledes mening i retsforbundets agitation i 1957. Da var der ikke lagt advarsler for dagen over for skattelettelser.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann spillede på samme melodi med hensyn til skattepolitikken. Vore forslag var efter det ærede medlems mening — og her gav det ærede medlem sig til at gradbøje et adjektiv, hvad man tit skal være forsigtig med — død, dødere, dødest. De var samtidig letsindige. Det er sjældent, det overgår noget efter døden også at være letsindigt, men de var altså letsindige, og de var uansvarlige, og endelig var de afskrevet fra det radikale venstres hovedbestyrelsesmødes resolution. Hvordan alle tre ting kan forenes, begriber man ikke ganske, men det mente det ærede medlem hr. A. C. Normann altså. Når det ærede medlem hr.

A. C. Normann mente, vi havde skrevet vore forslag af — jeg forstod, det var det gode i vore forslag — efter det radikale venstres hovedbestyrelsesresolution af 8. oktober i år, tror jeg, det ærede medlem med sin bekendte glømsomhed også denne gang glemmer vore forslag af 19. december 1958 og af 9. februar 1960, der har været forelagt det høje folketing, og som indeholder præcis de samme principper, med nogle ændringer naturligvis, som det forslag, vi fremsatte den 18. oktober; og det, som det radikale venstre mener om disse ting, og hvor vore meninger falder sammen, kunne måske tænkes at være afskrift efter de flere gange fremsatte forslag. (A. C. Normann: Det var ment som en venlighed!). Det forstår jeg også godt, som en venlighed efter at man har slået os ihjel. Det ærede medlem havde altså vældig sympati for skattelettelser, men han havde ærlig talt ikke noget at have den i, for alle de gode skattelettelser og alle de sunde reformer, han mente kunne komme frem gennem ændringer i skattelovgivningen, gik det efter det ærede medlems opfattelse overhovedet ikke an at gennemføre foreløbig. Hans skattelettelsesprogram, hans hovedbestyrelsesresolution, er som en udstillingsgenstand, hvorpå der står: må nok ses, men ikke berøres.

Den højtærede statsminister var også inde på dels en kritik af vore skattereformløst, dels egne skattetanker. Den højtærede statsminister mente også, der var god brug for en skattereform, men ikke netop nu, i hvert fald ikke hvis den skulle medføre en lettelse af beskatningen. Den højtærede statsminister ville gå ind for en lavere skat på indtægter ved ekstraarbejde ved overgang til proportionalsskat, og derom er vi jo enige, derom har vi været enige siden 1954. Jeg skal senere komme tilbage til, hvorfor denne enighed aldrig har kunnet materialisere sig i en lov. Men statsministeren ville altså gerne have en lavere skat på ekstraarbejde ved overgangen til proportionalsskattesystemet, men han ville ikke se i øjnene, at det eneste middel til at gennemføre en sådan lavere skat på ekstraarbejde ved overgangen til et proportionalsskattesystem er en nedsettelse af skatten. Hvis skatten skal udskrives med en ensartet procent, kan det kun lade sig gøre gennem en skattelettelse,